

3. Kolmannessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen, koska se ei osoittanut luottavaa todistusaineistoa tukeakseen päätelmiään eikä osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavallaan toteen niitä tosiseikkoja, joille se toteamuksensa perustaa. Kantaja esittää tältä osin seuraavaa:

— mitään väitetiedoksiantoon sisältyneistä virheistä, joista on aikoinaan komissiolle ilmoitettu, ei ole oikaistu päätöksessä;

— komissio on soveltanut virheellisesti yhtenä kokonaisuutena pidettävän jatkettun rikkomisen käsitettä pitäytyessään väitteessään, jonka mukaan täysin viaton menettely voi olla osa lainvastaista toimintaa, ja käyttäessään termiä "maailmanlaajuinen kartelli" tekosyynä kaikilta osin arveluttavan ja epäolennaisen todistusaineiston esittämiselle.

4. Neljännessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio teki oikeudellisen virheen katsoessaan virheellisesti olevansa toimivaltainen väitetyn kilpailua rajoittavan koordinoinnin osalta, joka koski kolmansien maiden lentokentiltä Euroopan talousalueella sijaitseville kentille liikennöityjä lentoja ("saapuvat lennot"). Kantaja katsoo tältä osin, ettei tällainen toiminta kuulu SEUT 101 artiklan eikä ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisalaan.

5. Viidennessä kanneperusteessaan, joka koskee sakon uudelleentarkastelua unionin tuomioistuimen rajoittamattoman harkintavallan mukaan, kantaja väittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen ja loukkasi suhteellisuusperiaatetta. Kantaja esittää tältä osin seuraavaa:

— sakkojen laskennasta vuonna 2006 annetut suuntaviivat ovat ristiriidassa sen asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohdassa säädetyn edellytyksen kanssa, jonka mukaan sakkojen on perustuttava rikkomisen vakavuuteen ja kestoan;

— komissio liioitteli törkeästi väitetyn rikkomisen yleistä vakavuutta ja kestoja. Sen paremmin prosentuaalista määrää (16 prosenttia myyntiarvosta) kuin lisämäärää ei nyt esillä olevassa asiassa ole perusteltu;

— kantajan osalta komissio arvioi virheellisesti rikkomisten keston, virheellisesti hylkäsi lieventävät olosuhteet ja virheellisesti jätti ottamatta huomioon seuraamusten kokonaisuutena arvioidun oikeudenmukaisuuden ja kantajan taloudellisen tilanteen.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003 L 1, s. 1).

Kanne 24.1.2011 — Lan Airlines ja Lan Cargo v. komissio

(Asia T-40/11)

(2011/C 80/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Lan Airlines ja Lan Cargo SA (Santiago, Chile) (edustajat: barrister B. Hartnett ja asianajaja O. Gseiss)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— On kumottava riidanalainen päätös kantajia koskevilta osin

— vaihtoehtoisesti on alennettava kantajille määrätyn sakon määrää ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat kanteellaan SEUT 263 artiklan mukaisesti tuomioistuinta kumoamaan kantajia koskevilta osin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Sveitsin liittovaltion ja Euroopan yhteisön lentoliikenteestä tekemän sopimuksen 8 artiklan soveltamisesta 9.11.2010 (asia COMP/39.258 — Lentorahti) tehdyn komission päätöksen.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kuuteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantajat väittävät, että komissio ei osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että kantajat olisivat osallistuneet yhtenä kokonaisuutena pidettävään ja jatkettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen ja että se teki näin ollen oikeudellisen virheen SEUT 101 artiklaa soveltaessaan, sillä

— komissio ei osoittanut, että Lan Cargo oli tietoinen tai että sen olisi pitänyt olla tietoinen kilpailua rajoittavan suunnitelman olemassaolosta;

— komissio ei osoittanut, että Lan Cargon tarkoituksena oli omalla käyttäytymisellään osallistua tällaiseen kilpailua rajoittavaan suunnitelmaan; ja

— komissio ei osoittanut, että Lan Cargo oli tietoinen tai että sen olisi pitänyt olla tietoinen turvallisuuslisää tai lisää koskevia provisioita koskevista kilpailusääntöjen rikkomisista.

2. Toisessa kanneperusteessaan kantajat väittävät, että komissio loukkasi kantajien puolustautumisoikeuksia, sillä:
- komissio loukkasi kantajien puolustautumisoikeuksia tukeutuessaan sellaisiin todisteisiin, joita ei mainittu väitetiedoksiannossa;
 - komissio loukkasi kantajien puolustautumisoikeuksia tukeutuessaan sellaiseen todisteiden tulkintaan, jota ei ollut selvästi esitetty väitetiedoksiannossa;
 - komissio loukkasi kantajien puolustautumisoikeuksia esittäessään riidanalaisessa päätöksessä väitteitä, joihin kantajilla ei ollut ollut tilaisuutta ottaa kantaa.
3. Kolmannessa kanneperusteessaan kantajat väittävät, että komissio loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, henkilökohtaista vastuuta koskevaa periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta kantajille määrätyn sakon määrää määrittäessään, sillä:
- komission määrittelemä rikkomisen kesto ei vastannut sen toteamusta tietoisuudesta väitetyn kilpailua rajoittavan suunnitelman olemassaolosta ja tarkoituksesta osallistua kyseiseen suunnitelmaan;
 - komissio teki virheen sakon perusmäärää määrittäessään;
 - komission esittämä sakon perusmäärää koskeva laskelma ei kuvasta kantajien rajoitettua osallistumista väitettyyn rikkomiseen; ja
 - komission esittämä sakon perusmäärää koskeva laskelma ei kuvasta sitä seikkaa, että väitetty rikkominen ei kattanut kyseisten palvelujen hintaa kokonaisuudessaan.
4. Neljännessä kanneperusteessaan kantajat väittävät, että komissio loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja lainminlöi perusteluvollisuutensa mukauttaessaan sakon perusmäärää lieventävien olosuhteiden perusteella, sillä:
- komissio ei ottanut huomioon niitä erittäin merkittäviä eroja, joita kantajien osallistumisasteen ja muiden lentoyhtiöiden merkittävästi korkeamman osallistumisasteen välillä oli; ja
 - komissio ei perustellut objektiivisesti sitä, että se kohteli samalla tavalla eri lentoyhtiöitä huolimatta siitä, että näiden tilanteet poikkesivat merkittävästi toisistaan.
5. Viidennessä kanneperusteessaan kantajat väittävät, että komissio ei esittänyt perusteluja sille, että se sulki 11 niistä yrityksistä, joille väitetiedoksianto oli osoitettu, pois riidanalaisesta päätöksestä, toteamukselleen, jonka mukaan valittajat olivat syyllistyneet yhtenä kokonaisuutena pidettävään ja jatkettuun rikkomiseen, eikä määrättävää sakkoa koskevalle laskelmalleen, sillä:
- komissio ei esittänyt perusteluja sille, että se jätti 11 sellaista lentoliikenteenharjoittajaa, joille se oli väitetiedoksiantonsa osoittanut, riidanalaisen päätöksen ulkopuolelle;
 - komissio ei esittänyt päättelyään niiden tuomioistuimen edellyttämien rikkomisen osatekijöiden osalta, joiden perusteella kantajan voidaan katsoa osallistuneen yhtenä kokonaisuutena pidettävään ja jatkettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen; ja
 - komissio ei esittänyt kantajille riidanalaisen päätöksen 5 artiklassa määrätyn sakon määrättämistä koskevaa päättelyään.
6. Kuudennessa kanneperusteessaan kantajat väittävät, että komissio loukkasi kantajien oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja rikkoi siten Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa, sillä:
- kantajilta evättiin oikeus kuulustella ja ristikuulustella todistajia;
 - kantajilta evättiin oikeus ottaa kantaa niille määrättyä sakkoa koskevaan laskelmaan;
 - sakko määrättiin sellaisen suullisen käsittelyn jälkeen, joka ei ollut julkinen ja johon päätöksentekijä ei osallistunut; ja
 - riidanalaisen päätöksen teki hallintoelin eikä lainkäyttöelimellä ole toimivaltaa tutkia sitä uudelleen kaikilta osin.

Kanne 19.1.2011 — Universal v. komissio

(Asia T-42/11)

(2011/C 80/53)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Universal Corp. (Richmond, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja C. R. A. Swaak)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- On kumottava 12. ja 30.11.2010 päivätyihin kirjeisiin sisältyvä riidanalainen päätös ja/tai
- todettava, että kantajalla ei voida katsoa olevan velvollisuutta maksaa miltään osin taikka kokonaan tässä asiassa määrättyä sakkoa ennen kuin asiassa T-12/06, Deltafina vastaan komissio, on annettu lopullinen ratkaisu tai sen johdosta käytävästä menettelystä on määrätty